

ایجاد انگیزه در فرزندان

انگیزه چیست

انگیزه موتور حرکت انسانهاست ما در محل تحصیل یا کارمان پیوسته رفتارهای گوناگون دیگران را می بینیم برخی همچنان که شادابی در چهره هایشان نمایان است، با گام هایی استوار حرکت می کنند. برخی دیگر، گویا کوله باری از غم و غصه بر دوش هایشان توان حرکت را از آنان گرفته، گام هایی آهسته و بی جان بر می دارند. این حالت ها را در کودکان و نوجوانان نیز می بینیم. برخی با شادابی درس می خوانند، در حالی که برخی دیگر چنین نیستند. به راستی این تفاوت رفتار از چه ناشی می شود.

روان شناسان دلیل این تفاوت ها را در انگیزه ی رفتار جست و جو می کنند ایشان انگیزه را عاملی می دانند که به فرد نیرو و توانایی می دهد. به عبارت دیگر، همه ی رفتارهای ارادی بشر به دلیل خاصی پدید می آید که می توان آن را انگیزه (1) خواند

در این مبحث بر آن خواهیم بود تا روشهای صحیح و آسانی برای ایجاد انگیزه در کودکان و نوجوانان مطرح نماییم تا والدین عزیز با استفاده از این راهکارها بتوانند فعالیتهای فرزندان خود را در مسیر رشد و شکوفایی جهت بخشند .

کودک را یاری کنید

کودکان دارای عزت نفس بالا، نسبت به خودشان احساس خوبی دارند. آنان در پیدا کردن دوست و حفظ آن موفق ترند. چون کمتر حالت دفاعی به خود می گیرند و کمتر پرخاشگرند و احساس می کنند دوست داشتنی تر هستند و از سازش با دیگران، دادن فرصت و توجه به آنان خوشحال می شوند و در بازی ها بهتر عمل می کنند. چون می دانند چه کاری را انجام بدهند و در زمینه کشف افکار، عقاید و مکان ها احساس ایمنی می کنند. کنجکاو هستند، خیلی خوب تمرکز می کنند و قدرت خطر کردن دارند و خوشحال می شوند موضوعات جدید را امتحان کرده و از انجام آن احساس رضایت کنند و اطمینان دارند هر یک از این شیوه ها به تقویت عزت نفس در آنها کمک می کند. در نتیجه جدی تر می کوشند و موفق می شوند اگر کودک چنین احساسی داشته و موفق هم باشد، معلوم می شود صحیح عمل کرده ایم و جا دارد احساس خوشحالی کنیم، اما برای کودکانی که اعتماد به نفس آنها ضعیف است و در معرض ناامیدی قرار دارند چگونه می توانیم آنان را یاری کنیم تا از نو شروع کنند راهکارهایی که در پی می آید شما را در این مهم یاری می کند

کودکان باید احساس کنند خواستنی هستند

هر کودکی والدین خود را بی نهایت دوست دارد، به آنها اعتماد می کند و در برابر انتظار دارد آنها هم او را دوست داشته باشند و احترامش را حفظ کنند و او را مورد اعتماد و خواستنی بدانند. اگر کودکان این احساس را نداشته باشند، خود را تنها می بینند و قادر نخواهند بود توانایی های خودشان را کاملاً به عرصه ظهور برسانند. ما می توانیم با توجه به موارد زیر کودکان را یاری کنیم تا احساس کنند دوست داشتنی و خواستنی هستند

1- مراقب تندرستی و ایمنی آنها باشیم-

2- همراه آنان بوده و با آنها صحبت کنیم-

3- به مهارت ها، اندیشه ها و عقاید آنها ارج بگذاریم-

4- با آنها گردش رفته و بازی کنیم-

5- به چیزهایی که برای آنها اهمیت دارد علاقه نشان بدهیم-

6- وقتی کار خوب انجام می دهند به آنها توجه کنیم-

7- به نیازها و حقوق آنها احترام بگذاریم-

به آنها فرصت انتخاب بدهیم تا بتوانند بیشتر بیاموزند و دریابند که چه چیزهایی برایشان اهمیت دارد و درباره آنچه 8- برایشان پیش آمده، حرف بزنند.

خوشحال کردن کودکان با هدایا

کودکان خواهان ایمنی، محبت و توجه هستند و می‌خواهند دیگران را حرف‌هایشان را بشنوند و احساسات آنها را درک کنند آنها نیاز دارند بدانند کسی نسبت به آنان متعهد است و مورد قبول و پذیرفتنی، با ارزش و لایق، مهم و ایمن هستند و ارزش مراقبت شدن را دارند. از این طریق، آنها اطمینان کسب می‌کنند و خود را همان گونه که می‌یابند به دیگران معرفی می‌کنند و اگر آنان احساس کنند از این محبت و حمایت برخوردار نیستند ممکن است خواهان اسباب بازی‌ها و هدایایی شوند که به نظرشان می‌آید نشان دهنده توجه و محبت است و اگر مواظب نباشیم، اسباب بازی‌ها می‌تواند به عنوان ریشه‌ای برای پایان دادن به غرولند کودک به شمار آید، یا نشانه‌ای صوری از برخوردار بودن از احترام و عزت تلقی شود.

شرایط تجربه را برای کودک فراهم کنید

به دنبال چیزی بگردید که کودک به خوبی از پس آن بر می‌آید و در آن زمینه توانایی و مهارت داشته باشد. هر کودکی، در زمینه‌ای موفق است و می‌تواند درباره آن احساس غرور کند. این مورد ممکن است فوتبال، نقاشی، داشتن اطلاعاتی درباره حشرات و حیوانات، شنا یا دوچرخه سواری و مانند اینها بوده یا در مسائل فکری مهارت داشته باشد. در زبان‌های خارجی یا در ریاضیات، علوم کامپیوتر و... به خوبی پیشرفت کند. باید استعداد و توانایی‌های فرزند خود را بشناسید و اگر این کار برای شما سخت است، سعی کنید شخص دیگری که او را به خوبی می‌شناسید وارد ماجرا شود. چون دیگران مطمئناً مسائل را به گونه‌ای متفاوت می‌بینند.

به کودک کمک کنید به اشتباهات خود پی ببرد

وقتی برای بار اول اقدام به کاری می‌کنیم، ممکن است نتوانیم به طرز درخشان، آن را انجام دهیم. با وجود این باید آگاه باشیم که پیشرفت، در دست خود ماست، بر اثر تلاش خود ما به دست می‌آید و به احساس اعتماد ما و انگیزه بالایی ما بستگی دارد. وقتی کودک به این مهارت برسد که بتواند به گونه‌ای سازنده با اشتباهات خود برخورد کند، وارد مرحله‌ای شده که باید مورد تحسین قرار بگیرد. کودک نیاز دارد بتواند درباره چیزهایی که برایش ضرورت دارد، تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی کند.

از سرزنش و انتقاد دوری کنید

اگر می‌خواهیم کودکان را تشویق کنیم تا به خود ایمان پیدا کنند و درباره خودشان احساس خوبی داشته باشند، لازم است عیب‌جویی و برانگیز را کاهش دهیم و بر نقاط مثبت آنان تمرکز کنیم. انتقاد همراه با توهین، فریاد یا شکل‌های دیگری از تنبیه، به وضوح حامل پیام‌های زیان‌آوری درباره عدم شایستگی کودک است و برای ثبات عاطفی گسترده‌تر و همچنین عزت نفس و انگیزه کودک، پیامدهایی آسیب‌رسان دارد. ما مدت‌های مدید با این اندیشه زندگی کرده‌ایم که فقط سنگ، چوب و چماق درد می‌آورد و تصور می‌کنیم کلمات بی‌ضرر هستند. برای کودکان قبول و تصور برخورد شدید با آنها و به‌کاربردن کلمات تند و ناگوار بسیار دشوار است. ایرادگیری و انتقاد و عیب‌جویی مداوم موجب می‌شود کودک احساس کند هرگز نمی‌تواند دیگران را خرسند سازد و همین موارد موجب می‌شود او اعتماد به نفس خود را از دست بدهد.

انضباط مثبت و خود‌انگیزش

پژوهش‌ها نشان داده در خانواده‌هایی که در آنها انضباط مثبت اعمال می‌شود، عیب‌جویی و تعارض، حضور کمتری دارد. بعضی کودکان نیاز به انضباط دارند تا نسبت به خودشان احساس خوب داشته باشند، منظور از انضباط اطاعت بی

چون و چرا و تنبیه شدید نیست، بلکه داشتن خطوط راهنمایی روشن و انتظاراتی معین برای رفتار، داشتن ساختاری برای هر روز و هفته و دانستن چگونگی مصالحه و همکاری با دیگران است. کودکان از ساختار و امنیتی که انضباط برایشان فراهم می‌سازد، بهره‌مند می‌شوند. وقتی آن را درست و مناسب ببینند، اظهار نظرها را می‌پذیرند و از مراقبت و توجهی که نسبت به آنان می‌شود، خشنود می‌شوند. در بسیاری از فرهنگ‌ها، کلمه انضباط به معنای آموزش دادن، یاد گرفتن، تعلیم و تربیت و آموزش و پرورش آمده است. در این معنا مهارتی اجتماعی محسوب می‌شود. انضباط به کودکان کمک می‌کند تا رفتار خود را اداره و کنترل کنند و حد و حدودی فراهم می‌سازد تا کودکان از خواسته‌هایشان محروم نشوند و نیز، نمونه‌ای از الگو و هماهنگی برایشان فراهم آورد تا به کودکان کمک کرده، احساس ایمنی کنند. انضباط به دنبال خود ثبات، قابلیت، پیش‌بینی، اعتماد و احترام می‌آورد. در انضباط "خواسته‌های مثبت مطرح می‌شود و به کودکان می‌آموزد به جای ممانعت از انجام کارها، چه کار بکنند و روشن است والدین می‌توانند با به کارگیری آنها مراقبت و تعهد خود را نشان دهند. انضباط برای امر و نهی کردن یا اعمال قدرت مطلق نیست، بلکه باید انضباطی بدون دیکتاتوری باشد

منبع: نشریه خانواده، شماره 394

1

آنها چه می‌خواهند؟

شاید پرسیدن از کودکان کاری بدیهی به نظر برسد اما اگر صادقانه برخورد کنیم متوجه می‌شویم فرزندان خود را در بسیاری وارد کرده ایم بدون اینکه از قبل موضوع را با آنها در میان ... گروهها و فعالیت‌های ورزشی، تقویتی و این کار سبب می‌شود کودکان احساس درماندگی و عدم کنترل داشته باشند و این همان فرآیندی است که انگیزه بگذاریم. آنها را از بین خواهد برد

باید وقت بیشتری با کودکان بگذرانید تا بفهمید آنها چه کارهایی را دوست دارند. درباره علائق و تمایلاتشان از آنها بپرسید. بگذارید صحبت کنند و از میان صحبت‌های آنها می‌توانید به آنچه آنها را هیجان زده می‌کند پی ببرید. به این ترتیب نه تنها اولین قطعه پازل برای ایجاد انگیزه در فرزند خود را در جای مناسب قرار می‌دهید بلکه درباره فرزند خود بیشتر خواهید دانست به این ترتیب هر دوی شما در موقعیت برد - برد قرار خواهید گرفت

2

همیشه فعالیت‌های ورزشی تفریحی یا کارهایی که فرزندان شما هنگام اوقات فراغت انجام می‌دهند باعث ایجاد انگیزه نمی‌شود و به همین دلیل است که باید مرحله بعد را انجام دهید تا در فرزند خود انگیزه درونی ایجاد کنید

3

منشا انگیزه یک دلیل است. وقتی که کاری را انجام می‌دهید برای آن دلیلی دارید. و شدت اراده و میزان پایداری شما در انجام هر کاری به کیفیت آن دلیل بستگی دارد. اگر کسی را تهدید به انجام کاری بکنید دلیل او برای انجام کار. جلوگیری از تنبیه شدن است و در حالی که این روش ممکن است جواب بدهد اما دوام نخواهد داشت

4

راز راهنمایی کودکان به کاری این است که دلیل بهتری برای انجامش به آنها نشان دهید. به جای اینکه دلیل انجام وظایف کودک ترس باشد بهتر است درباره آنچه می‌خواهند با آنها صحبت کنید و راه رسیدن به موفقیت را به آنها نشان دهید و به آنها بگویید چه کارهایی باید انجام دهند تا موفق باشند و به خواسته‌های خود برسند. با قلب خود به حرف فرزندان خود گوش دهید و مانند مرشدی که می‌داند چگونه با جلب توجه آنها به دلایلی که تا به حال به آن توجه نکرده اند آتش درون آنها را روشن کنید

5

چرا آنها نمی‌خواهند کاری را انجام دهند؟ همان قدر که دلیل انجام کار مهم است و باید واضح و روشن شود به همان میزان مشخص کردن موانع موجود هم مهم است. هدف آنها تکالیف درسی، بردن در یک مسابقه ورزشی، آموختن

موسیقی یا هر چه که باشد همیشه عواملی وجود دارند که بین آنها و هدف قرار می گیرند و باعث ضعیف شدن شدت انگیزه آنها خواهد شد.

6

بیشتر والدین یا موانع را نادیده می گیرند و به آن اهمیت نمی دهند یا آنکه به آن موانع به چشم بن بست می نگرند و عملکرد درستی ندارند. ولی هیچکدام از این دو دیدگاه درست نیست و راه به جایی نمی برند. در عوض باید برای فرزندان وقت بیشتر بگذاریم و با آنها درباره مشکلاتی که باید شخصاً با آن برخورد کنند صحبت کنیم طوری که انگیزه و شور رسیدن به هدف در آنها فروکش نکند. وقتی با آنها صحبت می کنید خواهید فهمید در مغز آنها چه می گذرد و با چه مشکلاتی دست به گریبان هستند آنگاه می توانید راه حل های مناسب را در برابر آنها قرار دهید تا خود بهترین راه حل را انتخاب کنند.

7

ما انسان ها برای پرورش رفتارهای جدید باید یاد بگیریم، اما برای عمل به آنچه یاد گرفته ایم نیازمند انگیزه هستیم. می توان گفت اهمیت انگیزه اگر بیشتر از یادگیری نباشد، کمتر هم نیست. معمولاً افراد بی انگیزه وقتی دچار مشکل می شوند هیچ کاری نمی کنند چرا که معتقدند نمی توانند کاری کنند یا شوقی به کار ندارند چون فکر می کنند نتیجه، ربطی به تلاش ندارد.

8

برخی از انسانها نیز از کارهای سخت گریزانند زیرا به توانایی خود شک دارند یا موفقیت را شانس می دانند. در آموختن انگیزه، "خود توانا پنداری" عامل مهم و موثری است. البته منظور از خود توانا پنداری، توانایی بالای یک فرد نیست بلکه پنداره ای است که فرد در مورد دست یافتن به موقعیت مورد نظر دارد. وقتی فرد بتواند بر موقعیت غلبه یابد و مهارتهای لازم برای دستیابی به هدف را در خود بیابد، به این باور می رسد که توانمندی لازم برای انجام کارها را دارد.

9

معمولاً افرادی که خود توانا پنداری ضعیفی دارند، افرادی هستند تسلیم شونده که دچار بی حسی و بی عاطفگی می شوند. این افراد گوشه گیرند و نمی توانند در موقعیتهای تاثیرگذاری خوبی داشته باشند، برای مثال آموزندگانی که دارای خود توانا پنداری پایین هستند و از موقعیت هایی که باید کار آموزشی را در آن به انجام رسانند اجتناب می ورزند یا وقتی از آنها پرسیده می شود که در کلاس چه چیزی شما را مضطرب و متنفر می کند و چگونه بر آن مسلط می شوید بیان می دارند که خواندن مطلب جلوی کلاس درس آنان را دچار احساس عصبانیت می کند و امیدوارند که از آنها درسی پرسیده نشود.

10

افرادی که توانمندی هایشان را باور دارند به خوبی در انجام فعالیت ها مشارکت می کنند به خصوص وقتی که با مشکلی رو به رو می شوند. بر خلاف افرادی که دارای خود توانا پنداری پایینی هستند و در برخورد با موقعیتهای سخت و موانع، دچار اضطراب، تردید و گجی می شوند. افرادی با خود توانا پنداری بالا، این افکار و احساسهای منفی را کنترل می کنند و می توانند بر وظیفه خود تمرکز داشته باشند.

11

در تفسیر ارتباط میان خود توانا پنداری و انگیزه، باید گفت که وقتی خود توانا پنداری در فرد بالاست، وی برای انجام کارهای آموزشی متعهد است و برای پرورش توانایی ها و مهارتها تلاش می کند، اما افرادی که دارای خود توانا پنداری پایینی هستند، دچار اضطراب می شوند و به خود شک می کنند و در رو به رو شدن با مشکلات، عقب نشینی می کنند.

با تشویق و تحسین به کودکانمان انگیزه بدهیم. کودکان تشویق و تحسین را دوست دارند و تقریباً در مورد همه آنان این موضوع مصداق دارد که تحسین و تشویق خیلی بیشتر از تنبیه و عیب جویی می‌تواند رفتاری را در کودک به وجود بیاورد که بزرگسالان خواهان آن هستند. کودکان به آنان نیاز دارند که کسی برای آنها اهمیت، چیزی بیشتر از تحسین و تمجیدی که صرفاً باعث لذت آنان می‌شود نیاز دارند و احترام قائل شود.

کودکان به این نیاز دارند که بدانند چه کاری را باید انجام دهند نه این که چه کاری را نباید انجام دهند. آنان دوست دارند بشنوند که موجب خوشحالی والدینشان شده‌اند. کودکانی که به آنها بی‌اعتنایی و بی‌توجهی می‌شود، نمی‌توانند حس کنند که عزیز شمرده می‌شوند چرا که مورد انتقاد قرار گرفته و یاد می‌گیرند که چه کاری را نباید انجام دهند، ولی نمی‌دانند چه کاری را باید انجام دهند.

برخی والدین از تحسین و تشویق کودکان خود اکراه دارند چرا که مثلاً بر این عقیده‌اند که تعریف و تمجید، کودکان را پر مدعا و از خود راضی خواهد کرد یا فقط زمانی باید از کودک تعریف شود که کاری دور از انتظار انجام داده باشد. در حالی که نمی‌دانند تعریف و تمجید به معنای نشان دادن توجه و قدردانی است و کودکان با تعریف و تحسین به جا، شکوفا می‌شوند.

انگیزه واقعی و بلند مدت برخاسته از درون انسانهاست کاملاً واضح است که نمی‌توانید با اجبار و زور ایجاد انگیزه کنید. دفعه بعد که خواستید فرزندتان کاری انجام دهد این را به خاطر داشته باشید. و به جای استفاده از روش عامه برای وادار کردن کودک به انجام کاری از روش خاص خود استفاده کنید روشی که شور و شوق فرزند شما برانگیخته می‌شود و وظایف خود را با لذت بیشتری انجام می‌دهد.

فصل دوم :

فعالیت‌های مفید برای ایجاد انگیزه

فصل سوم: ایجاد انگیزه برای مطالعه

چه راهکارهایی برای ایجاد انگیزه به مطالعه فرزندتان وجود دارد؟

برای اینکه بتوانید انگیزه درس خواندن و علاقه به مطالعه را در فرزندتان ایجاد کنید، باید از همین الان برنامه‌ریزی منظم داشته و شرایط مناسب را برای فرزندتان فراهم کنید. روان شناسان و صاحب نظران تعلیم و تربیت در مورد اینکه چگونه انگیزه درس خواندن را در کودکان ایجاد کنیم و چگونه آنها را به درس و مشق علاقمند نماییم.

به نکات زیر اشاره نموده‌اند

انجام تکلیف در محیط مطالعه مناسب

تکلیف درسی باید در محیط مطالعه مناسب انجام شود. فرزند شما برای انجام موفقیت آمیز تکلیف درسی و علامند شدن او نمی‌تواند تکالیف خود را در محیط آشفته، جلوی تلویزیون یا هنگامی که به مطالعه و درس باید دارای محیط آرام باشد که با تلفن صحبت می‌کنند، انجام دهد. به وجود آوردن محل مطالعه مناسب، کار مشکلی نیست

یادگیری بدون فراموشی و افزایش تمرکز حواس با بسته آموزشی تقویت حافظه ویرا

فرزند شما برای انجام تکالیف درسی خود به فضای وسیع نیاز ندارد، آنچه وی بدان نیاز دارد، یک محل راحت، آرام و دارای نور کافی است که در آن تمام مایحتاج لازم در دسترس قرار داشته باشد. وقتی این گونه محیط فراهم باشد نگرش وی در مورد تکلیف درسی تغییر خواهد کرد و نسبت به درس و مشق علاقه‌مند خواهد شد

به موقع انجام شدن تکالیف

تکلیف درسی باید به موقع انجام شود. کودکان اغلب در مورد زمان انجام تکلیف درسی جر و بحث می‌کنند و سعی می‌کنند تا حد امکان آن را به تأخیر اندازند تا اینکه وقت خواب فرا رسد، والدین آن‌ها را مجبور می‌کنند که هر چه زودتر تکالیف خود را به اتمام برسانند. ولی نباید اینطور باشد. شما می‌توانید با کمی برنامه‌ریزی به این مشکل برای همیشه خاتمه بدهید

بهترین راه حل این است که تکلیف درسی هم باید در برنامه زندگی فرزندتان جایی داشته باشد. شما نباید این نکته را به عهده فرزندتان بگذارید که تصمیم بگیرند چه موقع از شب تکلیف درسی خود را انجام دهد. بلکه شما باید زمان انجام تکلیف درسی را در برنامه روزانه فرزندتان مشخص کنید. یعنی یک زمان خاص را از قبل تعیین کنید که در طول آن در این زمان باید کلیه فعالیت‌های دیگر کنار گذاشته شود. اگر این‌گونه، زمان فرزندتان باید تکلیف خود را انجام دهند برنامه‌ریزی کنید، بعد از مدتی فرزند شما درک می‌کند که در زمان انجام تکلیف درسی باید به بازی کردن، صحبت با تلفن، تماشای تلویزیون خاتمه دهند و به محل انجام تکلیف خود بروند و مشغول کار شوند.

شما می‌توانید از قبل با فرزندتان در مورد زمان انجام تکلیف درسی توافق کنید ساعت مورد توافق زیاد مهم نیست. مهم آن است که شما و فرزندتان بدانید که هر روز باید در چه ساعتی تکلیف انجام داده شود به فرزندتان دقیقاً بگویید که ما می‌خواهیم به تو کمک کنیم تا هر روز برای انجام تکلیف درسی‌ات، زمان معینی را مشخص کنی و هیچ‌گونه راه فراری در ساعت معین شده برای کودک باز نگذارید.

تعیین زمان اجباری برای انجام تکلیف

در صورت لزوم، برای انجام تکلیف درسی، زمان اجباری در نظر بگیرید.

تقسیم تکالیف سخت به گام‌های ساده

تکالیف بسیار مشکل را به گام‌های بسیار ساده‌ای که می‌دانید فرزندتان خواهد توانست با موفقیت از عهده آن‌ها برآید، تقسیم کنید.

تشویق تلاش‌های فرزند

تلاش‌های فرزندتان را به طور مستمر تحسین کنید. تحسین کردن را فقط برای گرفتن نمره بیست در امتحان، ذخیره نکنید. بلکه فرزندتان را هر روز برای تلاش‌ها و فعالیت‌های تشویق کنید. تشویق می‌تواند به شیوه‌های مختلف انجام تشویق می‌تواند یک جایزه باشد یا گفتن حتی «آفرین». تشویق و تحسین عامل بسیار مهم در ایجاد انگیزه به شود. خصوصاً در کودکان است.

اگر شما همه این نکات را رعایت نمودید و محیط امن و آرام برایش فراهم کردید ولی باز هم دیدید که تکالیف درسی‌اش را انجام نمی‌دهد با وی ارتباط قاطعانه برقرار کنید [مورد از ارتباط قاطعانه تنبیه و مشاجره و داد زدن نیست بلکه با آرامش هر چه تمام انتظار اصلی‌تان را بیان کنید. و نکته مهم دیگر اینکه فرزندتان را تهدید نکنید.

چگونگی ایجاد روح درس خواندن در کودک

آنچه تاکنون بیان شد در مورد قسمت اول سؤال شما بود که فرموده بودید، «فرزندتان به درس و مشق اهمیتی نمی‌دهد» اما بخش دیگر سؤال شما این بود که «چه کنیم از همین ابتدا روح درس خواندن و عشق و علاقه را در

فرزندمان ایجاد کنیم؟» این در واقع 1 برنامه بلندمدت نیاز دارد. بهترین راهکار این است که شما نیازهای فرزندتان را در هر مقطع سنی شناسایی نموده و به خوبی آن‌ها را برآورده کنید.

پدران و مادران گرامی! توجه داشته باشید که درس خواندن فقط بخشی از برنامه زندگی است، به خصوص برای 2 کودکان که از نظر شناختی به مرحله کافی از رشد نرسیده‌اند. بنابراین نباید «درس خواندن» را محور اصلی قرار دهید و برای اینکه فرزندتان به درس علاقمند شود، تمامی خواسته‌ها و نیازهای او را نادیده بگیرید. فرزند شما به تفریح و بازی هم نیاز دارد. اگر شما دیگر نیازهای فرزندتان را نادیده گرفته و فقط توجه شما به این باشد که وی خوب درس بخواند، این کار بسیار نادرستی خواهد بود. نیازهای عاطفی فرزند شما مهم‌تر از هر نیاز دیگری است. بنابراین محور اصلی، ارضای نیازهای عاطفی فرزند شما است. 3 اگر هم می‌خواهید اهداف دیگری را دنبال کنید باید از طریق ارضای نیازهای عاطفی و ایجاد روابط صمیمی با فرزندتان باشد.

روش ایجاد انگیزه

در این جا به عنوان نمونه به یکی از روش‌هایی که ایجاد انگیزه و تقویت رفتارهای مطلوب و از جمله درس خواندن فرزندتان مؤثر است، اشاره می‌کنیم و آن این‌که

نقاط و ویژگی‌های مثبت فرزند خود را برجسته کنید؛ برای آن‌که تکالیف خود را به موقع انجام نمی‌دهد هرگز او را سرزنش نکنید بلکه به جای آن یکی دیگر از رفتارهای مطلوب وی را تحسین نمایید. اگر نقاشی‌اش خوب است بگویید: فرزندم! چه نقاشی قشنگی کشیده‌ای «کتاب‌هایت را چقدر مرتب و تمیز نگه داشته‌ای و...» و ده‌ها و بلکه صدها موردی که می‌توانید بخاطر آن ویژگی‌های فرزندتان را تشویق نمایید.

فرزند شما با شنیدن این کلمات دلنشین، احساس خوشایندی پیدا می‌کند، او تشنه چنین مهر و توجهی است.

و به این کلمات تأییدگرانه و محبت‌آمیز نیاز دارد. وقتی ارتباطی برقرار شد و شما مدتی پیرامون ویژگی‌های مثبت فرزندتان سخن گفتید، فرزند شما متوجه می‌شود و سعی می‌کند همه رفتارهایش را اصلاح نموده و طبق نظر و خواست شما رفتار نماید تا از هر جهت مورد تأیید و تمجید شما واقع شود. امیدوارم با رعایت این نکات و به کارگیری راهکارهایی که با مطالعه کتاب‌های زیر به آن دست خواهید یافت، بتوانید نقش مؤثر در تربیت فرزندتان داشته باشید. فرزند شما علاقه ای به درس خواندن ندارد؟